

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2294/2024
25.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ... код ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради уплате доприноса за обавезно социјално осигурање, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 995/24 од 15.05.2024. године, у седници одржаној дана 25.09.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 995/24 од 15.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 995/24 од 15.05.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 113/23 од 27.02.2024. године, првим ставом изреке, обавезана је тужена да за период од 01.06.2005. године до 28.02.2007. године, у коме је тужилца остварила минималну нето зараду са појединачно означеним месечним износима, у корист тужиље уплати разлику између претходно уплаћених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање и пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање који одговарају наведеној нето оствареној заради. Другим ставом изреке обавезана је тужена да тужилци накнади парничне трошкове у износу од 59.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 995/24 од 15.05.2024. године потврђена је пресуда Основног суда у Куршумлији П1 113/23 од 27.02.2024. године, исправљена решењем истог суда П1 113/23 од 26.04.2024. године и жалбе парничних странака одбијене су као неосноване.

Против правоснажне одлуке донете другом степену у вези са трошковима парничног поступка, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи применом члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је установио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу новог тумачења права, а нема потребе за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана, ни правних питања од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. става 2. тачке 5. у вези члана 420. става 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни касациони суд установио да ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић